

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressv Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Belum Gallicum, quod Regina iustissimum appellat. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

Quorum enormia grauissimaque flagitia et si ego hoc loco enumerare possem, attamen ne honestas aures animosque offendam, tacitus præterire constitui. Atque hoc primum est, quod Elisabetha in suo edicto cauet: hoc illius fundamentum; vt videlicet in suo regno Iesu Christi Euangelio eradicatione, Calvinianum è contra plantetur.

Bellum Gallicum, quod Regina iniustissimum appellat.

CAPVT XVIII.

*Elisabetha
Calumnia.*

ET potest adhuc alicui mirum videri, eam mulierem, adeò quæ in Deum impia est, in homines etiam iniustam ac iniuriam videri? Eam terræ Principes & monarchas traducere, quæ Regem Regum, ac cœlorum Principem adeò nefarie tractat? Calumnia illa Elisabethæ contra Romanum Pontificem & Regem Catholicum, quia religionem concernit, ideò à nobis ventillari debet & examinari. Nam quam aliam ob causam bellum illud contra Regem Franciæ periculosissimum & iniustissimum à Regina appellatur, nisi quia contra Principem Biernensem Calvinistam hæreticum, suæ sectæ & religionis, suscipitur? Nisi quia Elisabethæ displicet, cõtra quã quisquis bellum geret, is iniuste belligerare continuò debet existimari? Hæc enim reuera causa est, quòd in edicto suo Papam, & Regem Catholicum taxat, qui arma contra Principem Biernensem mouerunt, nolentes permittere, vt regnum Franciæ, in quo à tot iam annis Ca-

tho-

tholica religio tanta cum pietate & deuotione floruit: à pertinacissimo hæretico opprimeretur. Cur autem Elisabetha regnum Franciæ inuadere, & impugnare eos dicit, qui Catholicam fidem defendere, propagare, & sustentare conantur? Quasi videlicet pauci nobiles & regni primores, non autem omnes prouinciæ, ciuitates, parlamenta, religiones, academiæ Catholicæ, Principes & status regni, qualemcunque demum hæreticum à regni successione excluderint; & consequenter Principem Biernensem, qui relapsus & recidius hæreticus est? Huic ergò toto corpori & regno sancto vnionis vinculo colligato, sub persecutione gementi, & pessimè tractato, Papa Romanus succurrere vult. Nec immeritò, Si enim quilibet Rex & Princeps Catholicus omnibus Italiæ Catholicis fauere debet & opitulari, quia videlicet vnus corporis mystici, hoc est, Ecclesiæ membrum est, imò si omnes Catholici & fideles muneri, nomini, & professioni suæ satisfacturi, id ipsum pro viribus præstare debent: Quid totius Ecclesiæ caput, Pastor vniuersalis, & Princeps omnium Pastorum ac Prælatorum faciet, si cubi oues suas iamiam à famelico & immani lupo deuorandas ballare audiat & se inclamare? Quid faciat Pater, videns tot filios perdi? Quid agricola, messem suam incendio absumi, & vineas suas deuastari conspiciens? Quomodo Papa permissurus est, vt regnum Franciæ, tam amplum, tam opulentum tam potens, tam Catholicum, tam sanctæ Apostolicæ

licæ

licæ sedi obediens & deuotû, tû cuius maiores toties hæctenus Ecclesiã Catholicã propugnârunt destruatur, desoletur, vastetur & Tyrânno obstinato & relapso Calvinistæ, qui fidẽ Catholicam extinguere, & obedienciã Pape, ac illi regno derogare conatur, ad eò foede & turpiter subijciatur? Imò cum eadem sedes Apostolica, propter ipsas illas causas iustissimis sententijs, & grauissimis censuris Comitẽ Biernensem excluserit: quomodo armis & alijs medijs effectura est, vt quod semel constituit, ratum ac fixum permaneat? Cum præsertim ille post hanc sententiam perlatã perfidam suam & obstinationem amplius vexarit, vexando regnum illud, affligendo & occidendo quam plurimos Catholicos, imò tot, tamque enormia peccata designando, sola vt illa regni priuationem meruisse debeãt videri? Et quoniam Elisabetha Papam ingrati tudinis arguit, quod beneficia à Regibus Franciæ, sedi Apostolicæ præstita non agnoscat: vt hæc etiam vanitas intelligatur, Quæro ex vobis, quinam illi Reges Gallorum in necessitate sedi Apostolicæ succurrentes fuerint. An erant Calvinistæ, an Hugonotæ, an Principi Biernensi similes; Non certè; neque enim tunc, aut Hugonotæ, aut Calvinistas mundus sciebat. Erant ergo Reges Catholici, qui Pontifici Romano, tanquam capiti & spiritali Principi Ecclesiæ obediãt ei succurrebant, in necessitatibus constitutũ tegebant, & totius regni Gallici viribus ac armis propugnabant. Cum autem sedes Apostolica tot beneficia à Gallis Catholicis acceperit

perit, quis eam reprehendere aufit, quod nostra memoria similiter Gallis Catholicis, non autem hæreticis constituit opitulari? Audebitne negare aliquis, iustissimum esse, eam in Francia religionem cōservare, per quam totum illud regnum floruit, & eius reges Christianissimi appellati sunt; ne videlicet ab ijs extinguatur, qui totam Christianitatē & Evangelium Iesu Christi è mundo liminare cōtendant? Quænam isthæc nova Logica, & heteroclitica argumentandi ratio est? Catholici Gallix sedi Apostolicæ, contra Hæreticos & Schismaticos Principes, auxilium sæpè tulerunt: tenetur ergò eadem sedes Gallix, Catholicos profligare, eos hæreticorum immanitati exponere, ut ab ijs affligantur, opprimantur, & excarnificentur; tota enim ista consequentia euidenter ex ijs quæ Regina in edicto suo prætendit, colligitur; Hæc est intolerabilis illa fraus, hoc scelus, hoc facinus, quod Philippus Rex Catholicus Summo Pontifici persuaserit, ut videlicet Patris, Pastoris, & Vicarij Iesu Christi officio fungatur: ut quæ Sedes Apostolica pro ea fide & religione disceptet, quæ meritò Catholica, Apostolica, & Romana, appellatur. Quamvis autem summi Pontifici omnes hæctenus id fecerint; ita ut nihil opus fuerit, Regem Catholicum illos aut adhortari, aut commonefacere; attamen si currenti equo calcaria admouit, & sedem Apostolicam viribus se suis adiuturum spondit, quod peccatum, quod flagitium, quod facinus, designavit? Elisabetha certè cum omnibus suis Hæreticis
scelus

scelus appellabunt; Catholici autem & p̄tē
 dētes vniuersi dicent, Misericordissimi Prin-
 cipis opus id esse, quemadmodum & bellum
 illud fuit, quod eadem Regina iniustissimū
 appellauit. At videandus, in quonam potissi-
 mumea institia consistat? Vtrum iniustum
 est, Regem Catholicum, ac eum Regem, qui
 solus inter Reges Christianos, regis Catholi-
 ci titulum sibi vendicat, fidem Catholicam
 propugnare? Vtrum iniustum est vicinū vi-
 cino, potentem debili, fortem ac robustum,
 infirmo opitulari? Vtrum iniustum est, hostē
 hæreticum comprimere, ne viribus sumptis
 contra Regnum exurgat, animas innocētum
 perdat, & religionem Catholicam extirpet?
 Si Elizabetha se iniustam non existimati dū
 Principi Biernensi pecuniam, arma, militem,
 & instrumenta bellica mari terraque sub-
 mittit, tantō vt felicius regnum Galliaē infē-
 festet, ac religionem Catholicam opprimat;
 Quia videlicet Calvinistam & religionis suę
 consortem, à se iuuari debere existimat: quo-
 modo iniustum bellum ij gerere videbūtur;
 qui integro regno Catholico succurrunt, ne
 videlicet illud ab hæreticis opprimatur, ac
 illa religio extirpetur, quā à mille & du-
 centis annis Galliaē regnum fuit amplexatū?
 Licebit Elizabethæ Tyranno hæretico, vt tam
 Catholicum & nobile regnum euertat opi-
 tulari: Principi autem Catholico illi succur-
 rere, ac dextram porrigere, non licebit? imō
 verò tantō laudabilior est Regis Catholici
 zelus, quantō grauiora bella, hætenus inter
 potentissimos illos Reges Galliaē & Hispanię
 flagrarunt.

Semi-